

Världsmarknaden

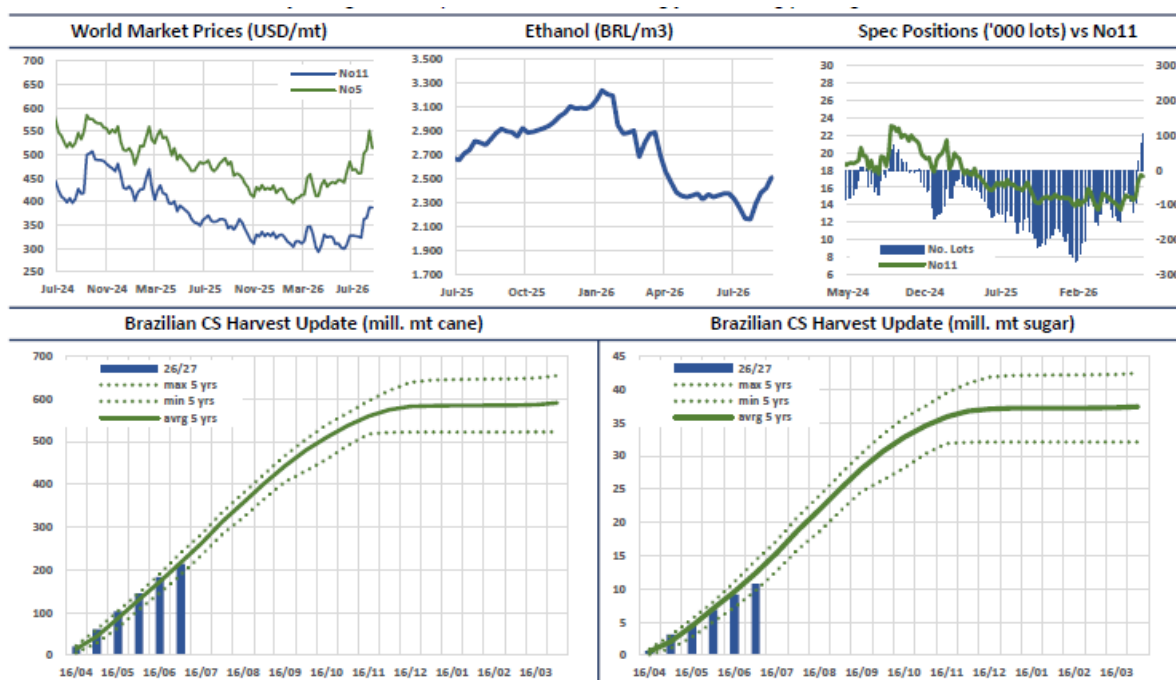
De internationella sockerpriserna steg kraftigt under augusti, då oktober 2026-kontraktet gick upp från runt 14,7 cts/lb till 17,8 cts/lb, vilket motsvarar en ökning på +21 % under månaden. Uppgången drivs främst av händelser i Indien som snabbt vände på spekulativa positioner, snarare än en betydande åtstramning av den fysiska marknaden för råsocker. Huvudorsaken var Indien, där minskande inhemska leveranser och rekordhöga sockerpriser fick regeringen att godkänna en tullfri kvot på 1 miljon ton råsocker för import. Även om åtgärden lyfter fram ökande oro för tillgången, är dess påverkan på den globala efterfrågan på råsocker sannolikt begränsad, eftersom en stor del av importen troligtvis kommer att ske via raffinaderier som redan har importerade råvaror. Beslutet förstärkte ändå förväntningarna om att Indien kan gå från att inte vara exportör till att bli nettoimportör senare under säsongen, vilket triggar stort spekulativt köpande.

Trots den starka uppgången på terminsmarknaden är de fysiska råsockergrunderna fortfarande betydligt mindre stödjande. Brasilien fortsätter att förankra den globala marknaden och väntas erbjuda gott om exportmöjligheter. Sockerproduktionen i Centrala-Södra regionerna ligger fortfarande under förra årets nivå på grund av en lägre sockerblandning, men fabriken har delvis flyttat tillbaka sockerrörstilldelningen mot socker efter att ekonomin förbättrats. Aktuella uppskattningar pekar fortfarande på en skörd på runt 39 miljoner ton, medan exportefterfrågan och fysiska premiepriser förblir relativt svaga. Väderoro bidrog också till sentimentet under månaden. Nederbörden var under normalnivåerna i både Indien och Thailand, medan torka och värmeböljor ytterligare försämrade utsikterna för grödorna i Europa. Den senaste uppskattningen från Europeiska kommissionen minskade EU:s sockerproduktion till 13,4 miljoner ton, mer än 3 miljoner ton under förra säsongen.

Internationella priser på vitt socker avslutade månaden på 514 USD/T (LDN terminsmarknaden var stängd den 31 augusti), upp 12 % jämfört med föregående månad, vilket innebär en spotpremie för vitt socker på 127 USD/T. Till skillnad från råsockermarknaden är fundamenten för vitt socker fortfarande riktigt tigha. Begränsad export från Indien, störningar i raffinaderier i Mellanöstern och begränsade förnödenheter av raffinerat socker fortsätter att stödja premiepriserna för vitt socker. Men den 23 augusti godkände den egyptiska regeringen sockerexport, vilket förstärker landets övergång från strukturell sockerimportör till självförsörjning, där raffinaderikapacitet nu kan fungera som kontrakterade raffinaderier för Medelhavsmarknaden.

Brasiliens centrala-södra region är fortfarande på väg mot en stor skörd trots att sockertillverkningen ligger 12 % under förra året på grund av en lägre andel socker. Eftersom sockerekonomin förbättrades under augusti, ökade en del kvarnar sin sockertilldelning, vilket stöder förväntningarna om en produktion på omkring 39 miljoner ton. Framöver är vädret en viktig faktor, eftersom för mycket regn kan störa skördarbetet och öka mängden 'bisada'-sockerör som till slut lämnas oskördade till nästa kampanj 27/28. Indikatorerna på den fysiska marknaden är fortfarande relativt dämpade, med bekväm tillgång på socker och etanol. Dock har etanolpriserna i Brasilien helt återhämtat sig från sin förlust förra månaden och pekar nu på priser över nivåerna i början av kampanjen. I Indien är vädret fortfarande i fokus, med regnmängder i de största sockerrörproducerande delstaterna ungefär 12% under det normala i mitten av augusti. De nuvarande förväntningarna pekar mot en sockertillverkning under 30 miljoner ton 2026/27, även om det slutliga antalet kommer att bero på resten av monsunperioden. Regeringens åtgärder, inklusive en importkvot på 1 miljon ton och ökade försäljningar på inhemska raffinaderier, har redan bidragit till en korrigering av de inhemska sockerpriserna från de senaste rekordnivåerna.

I Thailand är odlingsförhållandena fortfarande mindre gynnsamma än förra året trots viss förbättring av nederbörden på sistone. Den samlade nederbörden ligger fortfarande efter både förra året och det historiska genomsnittet, särskilt i de norra regionerna. De nuvarande förväntningarna är fortfarande centrerade kring en sockerrörsskörd på cirka 100 miljoner ton, även om väderutvecklingen under de kommande månaderna kommer att vara avgörande. Mer strukturellt påverkar även det stigande kassavärdet i allt högre grad beslut om plantering.

EU och Storbritannien

Den europeiska marknaden upplevde en av de största förändringarna under augusti. Efter en långvarig torka och upprepade värmeböljor över sockerbetsbältet sänkte både Europeiska kommissionen och analytiker kraftigt sina produktionsprognoser, och ytterligare nedjusteringar är fortfarande möjliga de kommande veckorna. Den senaste uppskattningen från kommissionen sänkte EU:s sockerproduktion till 13,4 miljoner ton, en minskning med ungefär 3 miljoner ton sedan förra säsongen. Särskilt allvarliga skördeförluster har rapporterats i Frankrike, Tyskland, Nederländerna och Storbritannien.

Även om de europeiska sockerlagren för tillfället fortfarande är historiskt höga, består en betydande del av råsocker och är därför inte direkt tillgänglig på marknaden utan vidare raffinering. Samtidigt har den europeiska raffineringsskapaciteten minskat de senaste åren, vilket minskar branschens förmåga att snabbt omvandla importerade råvaror till vitt socker. Även om tullfri import på pappret fortfarande är i stort sett tillräcklig, blir marknadsaktörer alltmer medvetna om att fysisk tillgång på socker, logistiska begränsningar och begränsad raffinaderikapacitet kan visa sig vara viktigare flaskhalsar för att möta framtida importbehov. Även om den senaste återhämtningen i europeiska sockerpriser initialt drevs av starkare värden på världsmarknaden, riktas uppmärksamheten alltmer från den aktuella skörden mot den långsiktiga utsikten för branschen. Möjliga ytterligare minskningar av betodling, pågående branschsammanfogningar och utsikten för fler fabriktängningar kan gradvis minska den europeiska produktionskapaciteten.

